

samlende Sum, som det foreløbig vil blive nødvendigt at optage, komme til at udgøre saadan noget som omtrent 30 Mill. Kr. Udgifterne til Ordningen af de kjøbenhavnske Jærnbaneforhold, saaledes som de her foreløbig foreslaas, ere 8,950,000 Kr. for Nyttbanen bliver det 4,846,000 Kr., for Slagelse—Børslev-Banen 2,152,000 Kr. og til Ringe—Nyborg-Banen 1,575,000 Kr. Det er tilsammen godt og vel 17½ Mill. Kr. til disse Anlæg foruden Udgifterne til Ekspropriation. Den samlede Anlægskapital for den hele Række af private Jærnbaneanlæg vil vistnok, efter hvad der er mig opgivet — det er mig meget vanskeligt personlig at danne mig nogen begrundet Mening derom — kunne anslaaes til 25—30 Mill. Hvis Staten altsaa skal udrede Halvdelen deraf, vil det blive saadan noget som 12½ a 15 Mill. Kr. Vi komme altsaa ved hele denne Række af Anlæg, naar vi regne Ekspropriationsudgifterne med, uden Tvivl op til et Statslaan af 30 Millioner Kroner. Derved maa det ikke glemmes, at Københavns Banegaardsforhold ville inden en lang Arrække yderligere kræve betydelige Beløb. Naar jeg foreslaar, at disse 30 Millioner Kroner skulle amortiseres med i det mindste ½ Million om Aaret, vil det altsaa sige, at jeg foreslaar Amortisationsperioden paa 60 Aar. Den Fordring, som saaledes stilles fra den ærede Ordførers og fra Flertallets Side, om at Byrden skal fordeles paa den kommende Slægt, tager jeg for saa vidt fuldstændig Hensyn til, som jeg foreslaar, at den skal fordeles paa hele to af de kommende Slægter; men at styde Tilbagebetalingen ind i al Evighed forekommer mig finansielt set lidet anbefalelsesværdigt. Man er i Aar begyndt at slaa ind paa ny finansielle Veie; man synes at ville opstille det som et fremtidigt Program, at vi, naar vi saa et Overflud paa vor aarlige Statshusholdning, skulle anvende dette i alt Fald delvis, til Udbetalinger til Kommunerne. Det, forekommer mig, at der er en god gammel og nok saa sund Regel, og det er den, at naar man har Penge tilovers, skal man først bruge dem til at betale sin Gæld. Vor finansielle Stilling er endnu nogenlunde gunstig, — det maa erkendes, at til Trods for den Tilbagegang, som har fundet Sted i den sidste halve Snes Aar, staa vi dog endnu ikke helt ugunstigt, — og vi bør ikke uden Nødvendighed unddrage os for at deltage i Udgifter, som skulle komme os selv til gode. Enhvert Slægtled kan have nok i sin Plage, og Efterkommernes ville være os meget lidet taknemmelige, om vi forøge Byrderne for

dem; de ville have Leilighed og Anledning nok til selv at bruge deres Penge. Jeg kan derfor ikke se rettere, end at det er stemmende med god Husholdning, og at det vil være i alle Henseender rigtig, at vi fra første Færd fastsætte, at der i hvert Fald skal finde en vis begrændset Amortisation Sted af de Statslaan, der optages. Den ærede Ordfører nævnte, at det vilde være rimeligt at vælge Aar 1900, som Udgangspunkt for en eventuel Amortisation. Jeg ved ikke ret, hvorledes han er kommen til dette Aarstal; men jeg maa formode, at det er, fordi det 4 pCt.s Laan, som optoges i Anledning af de sjællandske Statsbaners Overgang til Staten, da vil være tilbagebetalt. Den ærede Ordfører synes imidlertid derved aabenbart at overse, at fra Aar 1900 vil den aarlige Amortisation af Statsgælden ikke blive mindre, end den er nu, men tværtimod noget større. For Djebliffet afbetales der paa det nævnte 4 pCt.s Laan 1,400,000 Kr. aarlig; men fra Aar 1900 skal ifølge Konverteringsloven af 1886 Amortisationen begynde af de ca. 60 Millioner, som ikke bleve konverterede af Obligationsejerne, og der skal da herpaa aarlig tilbagebetales 1,500,000 Kr., altsaa endogaa mere, end hvad der nu betaales. Der er altsaa ingen som helst Grund til at vælge just dette Aarstal til at begynde Amortisationen i; det er rimeligere, som jeg foreslaar, at begynde straks, samtidig med at man optager Laanene. Jeg skal endnu kun tilføje, at mit Forslag naturligvis lider af den formelle Mangel, at det, hvis det bliver vedtaget, vil medføre, at der ogsaa maa foregaa Forandringer i de andre Lovforslag, som staa paa Dagsordenen. Jeg har med Forsæt undladt at stille Forslag i saa Henseende, fordi det forekom mig, at det vilde være at belejre Trykkeriet og Medlemmerne til Anytte ved at lade trykke en hel Række Ændringsforslag, forinden det viste sig, om selve Principet blev godkendt. Selvfølgelig maa de nødvendige yderligere Ændringsforslag stilles til 3dje Behandling. Jeg vilde da anse det for hensigtsmæssigt, om samtlige Aaaneparagraffer udgik af alle disse Lovforslag, og at Ordningen af Statslaanet stete under et ved en selvstændig Lov, i hvilken alle de Bestemmelser, der vedrøre Tilvejebringelsen af Pengemidlerne, bleve optagne. Derved skal jeg tillade mig at anbefale mit Ændringsforslag til det høje Tings Vedtagelse.

Finansministeren (Estrup): Jeg kan som Finansminister ikke anbefale det Ændringsforslag, som er stillet af det ærede Medlem, der nu fatte sig. Det fore-